

UZASADNIENIE

do projektu uchwały Rady Miejskiej Wrocławia
w sprawie nadania nazwy części ronda znajdującego się
na granicy Gminy Wrocław

Projekt uchwały w sprawie nadania nazwy części ronda znajdującego się w ciągu drogi wojewódzkiej nr 455 na granicy Gminy Wrocław (obręb Wojnów) i Gminy Czernica (obręb Łany) jest konsekwencją ustaleń z Wójtem Gminy Czernica – Panem Włodzimierzem Chleboszem.

W lipcu 2015 roku Wójt Gminy Czernica zwrócił się do Prezydenta Wrocławia z prośbą o zajęcie stanowiska co do nadania nazwy dla ronda znajdującego się na terenie obu gmin. Z wnioskiem o nadanie nazwy wystąpili mieszkańcy Łan na zebraniu wiejskim w dniu 30.06.2015 r. proponując nazwę: *Rondo Imienia Błogosławionego Księdza Jerzego Popiełuszki*. W wyniku wspólnych uzgodnień dla przedmiotowego ronda ostatecznie proponuje się nazwę: **rondo ks. Jerzego Popiełuszki**. Jest ona prostsza i bardziej uniwersalna, możliwa do stosowania bez względu na etap procesu kanonizacyjnego.

Rondo położone jest na granicy Gminy Wrocław i Gminy Czernica, w ciągu drogi wojewódzkiej nr 455, która jest drogą publiczną w rozumieniu ustawy o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 460 z późn. zm.). Rada Miejska Wrocławia podejmuje uchwałę w odniesieniu do części ronda znajdującej się w granicach administracyjnych Gminy Wrocław. Analogiczna uchwała - co do części ronda w granicach Gminy Czernica - zostanie podjęta przez Radę Gminy Czernica.

Jerzy Aleksander Popiełuszko, wcześniej Alfons Popiełuszko (1947-1984) – polski prezbiter rzymskokatolicki, kapelan warszawskiej „Solidarności”, obrońca praw człowieka w PRL, zamordowany przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa, błogosławiony Kościoła katolickiego.

Alfons Popiełuszko był ministrantem i wyróżniał się głęboką religijnością. Pierwszą Komunię Świętą i bierzmowanie przyjął w tym samym roku – 1956. W latach 1961–1965 uczęszczał do liceum w Suchowoli. Po maturze, 24 czerwca 1965 wstąpił do Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Warszawie. Po pierwszym roku studiów został skierowany do obowiązkowej zasadniczej służby wojskowej, którą odbywał w latach 1966–1968 w specjalnej jednostce dla kleryków o zastrzonym rygorze w Bartoszycach. Pobór kleryków był elementem represji wobec Kościoła w Polsce. Popiełuszko nie dał się złamać, inicjował opór, podtrzymywał na duchu kolegów, choć spotykały go za to bezwzględne kary. Wojsko wyniszczyło go fizycznie. Na początku 1970 roku, już po powrocie do seminarium, ciężko zachorował i niemal cudem udało się go uratować. Kłopoty zdrowotne towarzyszyły mu już do końca życia. 28 maja 1972 otrzymał święcenia kapłańskie z rąk prymasa kardynała Stefana Wyszyńskiego. Następnie pracował w parafiach w Ząbkach (1972–1975) i Aninie (1975–1978). Później był księdzem w warszawskich kościołach: Dzieciątka Jezus, św. Anny, a od czerwca 1980 św. Stanisława Kostki. W 1978 został duszpasterzem środowisk medycznych w Warszawie. Od sierpnia 1980 był związany ze środowiskami robotniczymi, aktywnie wspierał także „Solidarność”. W czasie strajku został wysłany do odprawiania mszy w Hucie Warszawa, w stanie wojennym w kościele św. Stanisława Kostki organizował

Msze za Ojczyznę. Swoją działalnością duszpasterską i nauczaniem opartym na przesłaniu: „Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj”, nauczaniu papieża Jana Pawła II i prymasa Stefana Wyszyńskiego, niezłomnością i odwagą, a także wsparciem dla prześladowanych robotników i działaczy związkowych przez władze PRL podczas stanu wojennego zyskał autorytet, szerokie poparcie społeczne i popularność w Warszawie, a później także w innych miastach. Działalność ks. Jerzego Popiełuszki ówczesne władze PRL uznały za krytykę i sprzeciw wobec systemu komunistycznego. Oprócz Mszy św. za Ojczyznę, zainicjował w 1982 r. pielgrzymkę robotników Huty Warszawa na Jasną Górę, która przerodziła się wkrótce w Ogólnopolską Pielgrzymkę Ludzi Pracy. W końcu władze zdecydowały się na ostrzejsze działania. 13 października 1984 r. milicja usiłowała doprowadzić do wypadku drogowego, w którym ks. Jerzy miał zginąć; akcja ta nie powiodła się. Kolejną próbę podjęto kilka dni później. 19 października 1984 roku duchowny przybył na zaproszenie Duszpasterstwa Ludzi Pracy do parafii pw. Świętych Polskich Braci Męczenników w Bydgoszczy. Tego samego dnia, gdy wracał do Warszawy, niedaleko miejscowości Górsk, wraz ze swoim kierowcą, zostali uprowadzeni przez funkcjonariuszy Samodzielnej Grupy „D” Departamentu IV MSW w mundurach funkcjonariuszy Wydziału Ruchu Drogowego MO. Kierowcy Waldemarowi Chrostowskiemu udało się uciec z kabiny samochodu, Popiełuszkę skrupowano i przewożono w bagażniku. Niecałe dwa tygodnie później z zalewu na Wiśle koło Włocławka wyłowiono zwłoki ks. Popiełuszki. Popiełuszko został pochowany na terenie kościoła parafialnego św. Stanisława Kostki w Warszawie, na terenie w kształcie niewielkiego kurhanu, pod nagrobkiem w kształcie krzyża.

13 października 2009 roku, w związku z 25. rocznicą śmierci, ks. Jerzy Popiełuszko został pośmiertnie odznaczony przez prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego Orderem Orła Białego. Ogłoszenie ks. Jerzego Popiełuszki błogosławionym Kościoła katolickiego odbyło się 6 czerwca 2010 w Warszawie na Placu Piłsudskiego. Mszy świętej beatyfikacyjnej przewodniczył abp Angelo Amato, prefekt Kongregacji ds. Kanonizacyjnych, który w imieniu papieża Benedykta XVI odczytał akt beatyfikacyjny. Wraz z nim mszę beatyfikacyjną koncelebrowało około 100 kardynałów, arcybiskupów i biskupów oraz 1,6 tys. Kapłanów. 20 września 2014 roku w diecezji Créteil we Francji nastąpiło otwarcie procesu do kanonizacji bł. ks. Jerzego.